

CINQUENA SORTIDA

Dia 14 de gener de 1989

DE PRADES A ROJALS

Nova convocatòria amb sorpresa. Ara tenim convocatòria de disseny a càrrec de la Carme Bohera. Sembla que el nou format artístic s'imposarà.

Estació de Sants, 7:03 a.m. Algú vestit amb pantaló de pana fins al genoll es dirigeix al quiosc. Una altra persona se li acostava i en un parlar estranger li pregunta: "Seg pagtalon típico de aquí, senyog?" Poc s'esperava el Manel que seria confós amb un membre dels "Coros i Danzas" de Barcelona. Conservar les tradicions kumbaiàs té el seu preu.

En fi, continuem, que avui ha estat un dia ajustat.

El Pere torna de xofer, tots agraïm aquest canvi i ara estem segurs que avui l'autocar ni es perdrà ni fallarà. Transport Generals d'Olesa ens ha regalat el viatge de l'última excursió. Gràcies a aquesta operació de relacions públiques hem decidit continuar amb aquests autocars (no cal fer referència al fet que són de bon tros els més barats, no fos que ens apugés-sin el preu).

L'autocar ens situa just on havíem quedat, a 2,9 Km. de Prades, un petit tros si no fos per l'habilidosa maniobra circulatorio-vacil.lant amb què ens ha obsequiat avui el Manel. A Prades hem pogut veure la font-bola.

Ens enfilem per les muntanyes de Prades en un dia blau pels quatre costats de dalt i blanc pels quatre costats de baix. La boira s'estén sobre Poblet, Espluga... des de la Mola dels quatre Termes ho contemplem amb satisfacció.

A pesar del sol hom pot veure la silueta de la lluna. La Marga Gallifa està preocupada perquè la lluna de la Conca de Barberà està al revés de la lluna de Barcelona; ja se sap: els pobles fins i tot la lluna la tenen de qualsevol manera.

Dinem a la taula dels quatre Termes on, des de molts anys, els alcaldes de quatre pobles es trobaven per discutir dels afers públics comuns mentre endrapaven una bona botifarra.

Tornem a estar en bosc de pi roig feréstec. La visió d'un tros cremat, però, ens deixa ben clara la gran diferència, i per tant, la fragilitat del nostre bosc.

Acabem una mica més tard del previst a Rojals i corrents a Poblet on arribem a misses a punt de dir-se i no ens volen deixar passar. Els arguments del capo de la colla són tan eloqüents que ensenyar-nos el monestir esdevé una obra de misericòrdia: "Dar de beber al sediento (de cultura)".

Però la visita se'ns fa curta i encara ens queda temps per visitar el Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí, que en Carulla de la Gallina Blanca ha instal.lat a la seva casa original.